

[Lundberg.]

Aar indarbejdede Praksis. Det er virkelig blevet saadan, at man ude i Befolkningen har det Indtryk, at man er begyndt at tillade en saadan Adfærd herinde. Hvis det blev almindeligt i den kommende Tid, at man fra denne Plads kunde sigte Medlemmer eller Medborgere for saa graverende Ting som her nævnt, uden at man har den Æresfølelse, om jeg saa maa sige, øjeblikkelig ved en offentlig Erklæring at vedstaa sine Udtalelser, saa maa Folketinget for sin egen Skyld bryde med sin tidligere værnende Holdning, for saa er man kommet ud over den Grænse for Ytringsfrihed, der maa sættes. Enhver ærekær Mand, der fremsætter saa injurierende Udtalelser, saa graverende Beskyldninger mod Andenmand som for at berige sig o. lign., bør øjeblikkelig vedstaa disse Udtalelser uden for Folketinget i en offentlig Erklæring, og hvis det viste sig, at saadanne Udtalelser kunde fremsættes i Rigsdagen, uden at det skete — i dette Tilfælde er det jo sket —, vilde jeg rigtignok mene, at Folketinget maatte i Henhold til Grundloven tage sin Stilling og sige: Her er man ude over Grænsen for Velanstændighed, her maa vi for vor egen Skyld kræve, at vedkommende udleveres til Retsfølgning, hvor det da vil vise sig, hvorvidt og hvor langt han kan vedstaa sine Udtalelser.

Jeg sagde, at i dette Tilfælde var det ikke saaledes, at vedkommende Medlem ikke har vedstaaet sine Udtalelser; det ærede Medlem Hr. Thomsen har nemlig udtrykkeligt i en Erklæring, som findes optrykt i Betænkningen, udtalt, at han vedstaar sine Udtalelser, og fra Justitsministerens Side er det i Udvalget meddelt os, at denne Vedstaaelse i juridisk Forstand absolut betegnes som en Vedstaaelse over for Offentligheden, saaledes at man kan give Tilladelse til at rejse Tiltale efter Grundlovens § 56, 1ste Punktum. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om det, der i daglig Tale kaldes Udlevering, men om en Tilladelse efter § 56, 1ste Punktum, der lyder:

„Saa længe Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand tiltales eller underkastes Fængsling af nogen Art uden Samtykke af det Ting, hvortil han hører, medmindre han er grebet paa fersk Gerning.“

Man giver altsaa den Tilladelse, som Rigsadvokaten ønsker, men i Henhold til Grundlovens § 56, 1ste Punktum; og Udvalgets Indstilling gaar da ogsaa ud paa,

„at Tinget i Henhold til Grundlovens § 56, 1ste Punktum, samtykker i, at der

rejses Tiltale mod Folketingsmand Valdemar Thomsen for de i den fornævnte Klage til Landbrugsministeriet fremsatte ærekrænkende Udtalelser og for de i Erklæringen af 9. November 1934 uden for Tinget vedstaaede Udtalelser.“

Vi har i Udvalget for Forretningsordenen for saa vidt ikke andet med denne Sag at gøre end at indstille, at Retsfølgning kan finde Sted.

Vi har som sædvanlig intet som helst at gøre med Spørgsmaalet om Ret eller ikke Ret, om Skyld eller ikke Skyld. Der er kun Spørgsmaal om, at dette prøves ved Domstolene. Men man har i Udvalget fra forskellig Side ønsket, at man dog gjorde opmærksom paa, at man henholdt sig til den Udtalelse, som Justitsministeren fremsatte den 9. November i Folketinget — den findes Sp. 1263—64 — vedrørende Undersøgelsens Karakter: at det ikke var hans Mening, at her skulde være en almindelig Injuriesag, hvor den ene eller den anden skulde bevise alt, hvad der var sagt, men her skulde ned sættes, jeg tror, en Kommissionsdomstol, saaledes at man i Henhold til Retsplejelovens § 725 med hele det Retsmaskineri, der er til Raadighed, undersøger Sagen til Bunds, for at det klart kan lægges for Dagen, hvad der er Ret, og hvad der ikke er Ret i hele dette Spørgsmaal, og hvis nogen i den Anledning har overtraadt Lovene, ja, saa maa de naturligvis ogsaa tage deres Straf. Jeg siger, det er ikke noget, vi i og for sig fra Udvalgets Side skal blande os i, men man har ønsket, at det blev understreget paa Udvalgets Vegne, at Justitsministeren havde udtalt, at det var en saadan almindelig Undersøgelse, en almindelig Kommissionsdomstol, der var Tale om i dette Tilfælde.

Jeg kan altsaa paa hele Udvalgets Vegne indstille, at Folketinget i Henhold til Grundlovens § 56, 1ste Punktum, samtykker i, at der rejses Tiltale mod Folketingsmand Valdemar Thomsen, og jeg gaar ud fra efter de Taler, der har været holdt af det ærede Medlem her i Folketinget, og den Erklæring, han uden for Tinget har fremsat, at et saadant Forslag og Vedtagelsen deraf her i Folketinget vil være det ærede Medlem overordentlig kærkomment.

Thomsen: Naar om et Øjeblik Udvalgets enstemmige Indstilling har faaet dette høje Tings Velsignelse, er det med al ønskelig Tydelighed fastslaaet, at en folkevalgt Repræsentant ikke har Kompetence til, ja, ikke engang har Lov til at